

ΤΡΟΥΘ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α ΕΤΟΣ Γ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 27

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1950

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ - ΚΥΘΗΡΑ

ΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Φεύγει, έφυγε τὸ ἔτος 1949 καὶ ἔρχεται ἡλθε τὸ νέον ἔτος, ἔτος πλήρες ἐλπίδων, γαλήνης καὶ φωτός. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ στρέψωμεν πρὸς τὸν ἑαυτὸν μας, ν' ἀναζητήσωμεν ἀπὸ ἡμᾶς αὐτοὺς τὰς δυνάμεις, καὶ ν' ἀντλήσωμεν ἀπὸ τὴν συνείδησίν μας τοὺς ὠραίους πόθους, σχίζοντας μόνον μας τὸν μελανὸν πέπλον, ὅστις ἐπὶ ἔτη ἐκάλυπτε τὸν ὀρίζοντα.

Κατὰ τὸ πρὸς τὸν ἔτος ὁ ἡρώϊκός Ἑλληνικός στρατός προεβίβαν τὸ ἔδαφος τῆς ὀριστικῆς τοῦ ἔθνους γαλήνης καὶ περισυλλογῆς. Τὸ ἐρχόμενον δύναται καὶ ὁφείλει ν' ἀποβῇ ἔτος ἀδιαπύπτου συνεχίσεως τῆς κοινῆς πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος προσπάθειας. Κυβερνῆται, τύπος, λαὸς ἄς ἀποθέσωσι κατὰ μέρος τὰς συνήθεις ἀδυναμίας των καὶ ἄς ἀφαιρωθῶσιν ὁλοφύχως εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς τόσον δεινοπαθησάσης Πατρίδος μας.

Ὅπλαζόμενοι μὲ τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἀνταρτηρίαν, τὴν ἐποίαν ἐπιβάλλει ἡ

κρίσιμότης τῶν περιστάσεων καὶ ὑποβαλλόμενοι εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν θυσίαν, τὴν ὁποίαν κατέστησαν ἀναπόφευκτον αἱ ἐπὶ δεκαετίαν περιτραγικαὶ περιπέτειαι, θὰ δυνηθώμεν κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ νὰ χαιρετίσωμεν μετὰ ἀφάτου ἀνακουφίσεως τὸ τέρμα τῶν δεινοπαθημάτων μας καὶ τὴν ἀνατολὴν νέας ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως.

Ὁ Ἑλληνικός λαὸς μνημόνων καὶ ἀντάξιός δι' ἄλλους ἐκείνων οἵτινες ἐδεμελίωσαν μὲ τὰ ὁσὰ τῶν τοῦ οἰκοδόμημα καὶ ἐπύργωσαν μὲ τὰ σώματα των τὰς ἐπάλξεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναπετάννυται ἡ ἔθνικὴ σημαία, κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ θὰ ἐπιδώθῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀναδημιουργίας, διότι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Πανελλήνων ἀναζωογονεῖται ἡ φλόξ τῆς ἑλπίδος καὶ ἡ προσδοκία μιᾶς καλλιτέρας καὶ εὐτυχέστερας αὔριον δεσπόζει τῆς σκέψεως.

ΞΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΠΕΡΙ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ

Τοῦ κ. Μιχ. Μιτζιάλη

4ον

Καθὼς μᾶς εἶναι γνωστὸν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ διώκοντος τῶν χριστιανῶν, ὅτε καὶ ὁδὸν ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ χριστιανὸς καὶ τοῦ λέγει: «Σαῦλ, Σαῦλ τί με διώκεις;» ὁ δὲ Παῦλος ἐρωτᾷ: «Τίς εἶσαι Κύριε;» Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν: «Εγὼ εἰμι Ἰησοῦς τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις». Ὅπως βλέπετε ἡ καταδίωξις τῶν χριστιανῶν ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀντα-

εῖ ὁ Σωτὴρ μας Χριστὸς, καθὼς καὶ ἡ μητέρα μας Παναγία καὶ τοὺς ὁβριζέας; Καὶ ἂν μᾶς εἴπῃ ὁ βλάσφημος «ποῖος εἶσαι σὺ; ἐγὼ δὲν ὁβρίζω ἐσένα», τότε νὰ ἀπαντήσωμεν πρὸς αὐτὸν, ὡς ὁ Κύριος ἐπράξε πρὸς τὸν Παῦλον, ἡμᾶς ὁβρίζεις διὰ τὴν βλασφημίαν πᾶν διὰ λατρεύμεν. Ναι, ἡ μᾶς ὅπου πιστεύομεν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ χριστιανὸς, εἶναι οἶκος Θεοῦ καὶ κατοικητήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐν ὅσῳ λοιπὸν δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται πλέον, καὶ τοῦ τοῦ κατὰ τὸ μέγα ἔλεος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἀυστηρότητα τοῦ παλαίου Νόμου, πρέπει τοῦλάχιστον ἐντόνως νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἵνα μὴ διὰ τῆς σιωπῆς μας, φαινόμεθα πῶς ἐπιδοκιμάζομεν τὰς ὕβρεις τοῦ καθενός, καὶ οὕτω γινόμεθα συνένοχοι καὶ συνυβρισταί. Ὑπάρχει δὲ καὶ φόβος σιγῆς—σιγῆς νὰ πείσωμεν καὶ ἡμεῖς ἡ τὰ παιδιά μας εἰς τὴν ἰδίαν θανάσιμον ἀμαρτίαν τῆς βλασφημίας. Ἀκούω δυστυχῶς Ἑλληνοπαίδας 5—10 ἐτῶν ἀκόμη! νὰ βλασφημοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! οἱ δὲ γονεῖς ἀντὶ τιμωρίας γελοῦν καὶ λέγουν θαυμάζοντες, ποῦ τὰ μάθανε!... καὶ εἰς κάθε ἐξωτερικὴν παρατήρησιν ἀπαντοῦν, θὰ τὸ κόψουν διὰ νὰ μεγαλώσουν. Βλέπετε λοιπὸν ὅπως ποῦ φθάνει ἡ πόρρωσις; Ἀκολουθεῖ

Ὁ ἐκ τῶν ἀκρογωνναίων λίθων τοῦ ἔθνους μᾶς οἰκοδομημάτων κ. Μιχ. Μιτζιάλης, συγγραφέας πολλῶν ἄλλων, καὶ τοῦ δημοσιευμένου εἰς τὴν «Τροῦθ» δημοσιεύματος περὶ βλασφημίας.

ναυλοῦσε εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ λέγει «διὰ τὴν μετὰ τὸν Χριστὸν, καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι ἐκεῖνος ὅπου διώκεις, ἐν ὅσῳ διώκεις τοὺς χριστιανούς». Λοιπὸν καὶ ἡ βλασφημία πρὸς τὸν Χριστὸν, τὴν Παναγίαν, τὸν Σταυρὸν ἢ Ἄγιους ἀντανάκτῃ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους τοὺς χριστιανούς. Ὁμοίως λοιπὸν καὶ ἡ μὲν ὁφείλομεν νὰ ἐρωτήσωμεν ἡ μᾶλλον νὰ ζητήσωμεν τὸν λόγον ἀπὸ κάθε ὕβριτος παντός ἱεροῦ καὶ δαίον, καὶ νὰ τοῦ εἰπωμὶν. «Διὰ τί μᾶς βλασφημᾷς καὶ μᾶς ὀργαζέται; Τί σοὶ πταί

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΞΕΝΗΝ

Μὲ εὐχαρίστησιν ἔστω καὶ καθυστατημένον πληροφροῦμεθα ἔτι εἰς Ἀμερικὴν ἢ φιλοδημοτικὸς ἐννεοστὰς κ. Ἐλένη Πέτρος Κασσιμάτη ἐκ Κερμαίνου, ὁργανώσεως ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Ἐλένης εἰς τὸν ἐκεῖ Ναὸν Ἁγίου Νικολάου. Παρέστησαν πολλοὶ Ἕλληνες καὶ Κυθηριοί. Ὁ Ἐφημέριος Ε. Ἀγγελίδης κατὰ τὸ κήρυγμα ἐξιστόρησε τὸν βίον καὶ τὸ μαρτύριον

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΛΥΘΗ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Αἰ ἀνὰ τὰ διάφορα μέρη βιοῦντες Κυθηριοὶ εἶναι πολλοί, καὶ πολλοὶ ἐπίσης οἱ εὐδαιμονοῦντες. Ἀπαντες δὲ ἀνεξαιρέτως δπουδήποτε καὶ ἂν βιοῦν, εἶναι ἡ γνώμη τῶν ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Κυθήρων, καὶ εἶναι ὡσαύτως πρόθυμοι νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν πραγματοποίησιν καὶ συντήρησίν του.

Ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἡ καλὴ διάθεσις μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ βιοῦντων Κυθηρίων ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου Κυθήρων, μία νουνεχὴ καὶ ἀρμόδιος ἐνέργεια χρειάζεται νὰ περισυλλεγῇ ἡ καλὴ αἴτη διάθεσις, ὅπως δὲ καὶ ἡ πραγματοποίησις αὐτῆς καὶ ἡ συντήρησις θὰ εἶναι ἐξασφαλισμένα, πλουσίως. Ἡ περισυλλογὴ τῆς καλῆς διαθέσεως ἡ ὁποία κυριαρχεῖ μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, δὲν εἶναι δύσκολος. Μία ἐπιστράτευσις μερικῶν καλῶν νοδῶν, μὲ ἀποδραστον ἐνδιαφέρον χρειάζεται, καὶ ἡ περισυλλογὴ τῆς καλῆς διαθέσεως θὰ γίνῃ γονόδ. Οἱ καλοὶ αὗτοι νόδοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιστρατευθοῦν, πρέπει νὰ συγκεντρώσουν τὴν δύναμιν των νὰ διοργανωθῇ ἕνας ὁργανισμὸς (σωματεῖον) ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ ὕγεια τῶν Κυθήρων» μὲ ἔδραν ἐν Κυθήροις καὶ μὲ παραρτήματα δπουδήποτε βιοῦν Κυθηριοί, μὲ ἀνεξάρτητον ταμεῖον. Τοῦ σωματείου αἱ συνδρομαὶ καὶ οἱ πρόσδοδοι, νὰ διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ Νοσοκομεῖον Κυθήρων.

Προτείνω τὴν πρότασιν ταύτην πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Κυθηρίους, καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τὸν φιλόδημοτον καὶ μέγα ἐνθουσιῶν τῆς ἰδιοτέρας μας Πατρίδος ἀξιότ. κ. Μιχ. Ἀντ. Σεμιτέκολον, Πρόεδρον τῆς Κυθηρᾶς κῆς ἀδελφότητος Νέας Ὑόρκης, τὸ ὁποῖον τὸ ἐξέχρισμα τῆς καλῆς του διαθέσεως ἀνεκίνησεν τὸ ζήτημα τοῦ νοσοκομείου Κυθήρων μὲ τὴν πεποιοῦσιν διὰ τὴν ληφθῆναι ὑπ' ὄψιν, καὶ ὁλοι μας θέλωμεν σιγαπῇ εἰς τὴν περισυλλογὴν τῆς καλῆς δλων διαθέσεως, διὰ τὸ Νοσοκομεῖον τῆς ἰδιοτέρας μας Πατρίδος.

Τὸ σύστημα τῆς συσσωματώσεως θέλει λύσει θετικῶς τὸ πρόβλημα τοῦ Νοσοκομείου Κυθήρων.

ΔΗΜ. Γ. ΠΑΥΛΑΚΗΣ

Ἀστυναλῆς

ΣΗΜ. Ἐρωτᾷ τις. Καὶ αἱ ἐνέργειαι τῆς ὑπὸ τὸν κ. Μαρσέλον ἀποστολῆς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰ ἐγίναν;

τῆς Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλένης καὶ κατενδουσίασε τοὺς ἀκροατὰς. Δαπάναις τῆς ἡ Κα Κασσιμάτης προσέφερε ἀρτοκλασίαν (τέσσερες ἄρτοι) καὶ διανομήν αὐτῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Καὶ πάντες ἀπεχώρησαν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκτελεστικῆς κατευχρηστικῆς. Δὲν ὑπάρχει εἰκὼν τῆς Ἁγίας Ἐλένης, πάντως κατὰ τὰς πληροφωρίας μας, μελετᾶται ἡ καθιέρωσις ἐπὶ τοῦ ἐορτῆς. Ἀξία παντὸς ἐπαίνου εἶναι ἡ σχεδὸν τὴν πρωτοβουλίαν κ. Ἐλένης Κασσιμάτης εἰς τὸ ὅρατον καὶ θεάρεστον αὐτῆς ἔργον. Γι' αὐτὸ τῆς εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον αὐτὸ ἔργον, ποῦ ἐκείνη ἐγκαίνιασε, καὶ ποῦ τιμὰ τὰ Κυθηρὰ εἰς τὴν ξένην. Δικαιώτατος ἐπαίνος ἐπίσης ἀξίζει εἰς τὸν κ. Χαραντζᾶν καὶ κ. Εὐσεβίαν Χαραντζᾶν οἱ ὁποῖοι εἶπον τὸν πρῶτον λόγον περὶ τῆς τελεσεως τῆς πανηγύρεως.

Διαβάσεται τὴν «Τροῦθ» τῶν Κυθήρων» εἶναι ἡ μόνη ἐφημερίς ποῦ ἐξυπηρετεῖ τὰ ἴδια τὰ συμφέροντά σας.

ΛΟΓΟΣ ΘΕΜ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Μία φθινοπωρινὴ μέρα στίς 28 Ὀκτωβρίου ὅταν γύρω οἱ Ἕλληνικοὶ ὀρίζοντες εἶχαν καλυφθῇ μὲ μαῦρα καὶ σκοτεινὰ σύννεφα, ξέσπασε ξαφνικὰ στὴν πολυβασανισμένη μας γῆ ἡ καταραμένη καταιγίδα. Οἱ σιδηρόφρακτες φασιστικὲς ὁρδὲς ἐκίνησαν τὴ μέρα κεινὴ γιὰ νὰ ὑποδουλώσουν τὴν ἀθάνατην Ἑλλάδα μας, γιὰ νὰ κουρσέψουν τὰ ἱστορικὰ λιμάνια μας, γιὰ νὰ ἀπλωθοῦν βάρβαροι αὐτοὶ Εὐρωπαῖοι στὴ Μεσόγειο θάλασσα. Ἦταν πόθος ποῦ πάντα τὸν εἶχαν καὶ ἄλλοι βάρβαροι λαοί.

Μὰ στὸν τραχὺ τῆς Πατρίδος μας δρόμο τάχθηκαν τότε ἀρχηγοὶ δύο μεγάλοι Ἕλληνες, ἀπ' αὐτοὺς, ποῦ πάντα ἡ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος ἔταξε νὰ τὴν ὀδηγοῦν. Ἐνας μεγάλος Βασιλῆας καὶ ἕνας μεγάλος ἀρχηγὸς ἐνωμένων μὲ μιὰ ψυχὴ μὲ μιὰ καρδιά πῆραν γιὰ μιὰ στιγμὴ τοῦ ἡμίθεου Λεωνίδα, καὶ τοῦ θυρηνικοῦ αυτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου τὴ μορφή.

«Μολὼν λαβὲ» ἔλεγε ὁ πρῶτος. «Τὸ δὲ τὴν πόλιν παραδοῦναι οὔτε ἐμὸν ἐστὶ οὔτε ἄλλου τινὸς τῶν οἰκούντων ἐν ταῦθα» κοινὴ γὰρ γνώμη πάντες αὐτοπροαιρέτως ἀποθανοῦμεν μὴ φειδόμενοι τῆς ζωῆς ἡμῶν» ἔλεγε ὁ δεύτερος. Καὶ ἔτσι, ἔφωσαν αὐτὲς οἱ δύο μεγάλες μορφὲς τὴν Ἀρχαίαν μὲ τὴν Βυζαντινὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἡρώϊκός καὶ ἐθνομάρτυρας Βασιλῆας τῆς νέας Ἑλλάδος ὁ Γεώργιος ὁ Β' συμπλήρωσε τοὺς δύο παλαιοὺς βασιλικούς θριάμβους. Ὁχι βροντοφώνησεν ὁ μεγάλος Βασιλῆας. Καὶ τὰ μαρτυροκαπνισμένα Ἑλληνικά βουνὰ τὰ φαράγγια καὶ οἱ πλαγιές, οἱ στεριές καὶ τὰ δροσόλουστα ἀκρογιάλια μας ἀντιλάλῃσαν «Ὁχι». Ἐτσι ἐνώθηκε μὲ τὸ Βυζαντινὸ ὁ νεώτερος Ἕλληνας ἄνθρωπος.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῆς φυλῆς μας. Χιλιάδες τώρα χρόνια ἡ Ἑλλάδα βρίσκεται ἐδῶ, ποῦ ἀρχίζου καὶ τελειοῦν οἱ κόσμοι. στὴ Μεσόγειο. Καὶ μὲ τραγικὲς θυσίες, μὲ θεόσταλτους χαλασμούς, στρατιώτης αὐτῆς τοῦ κόσμου, θὰ τὸν σώζῃ πάντα ἀπὸ τοὺς βίαιους κατακλυσμούς.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ... ΘΑΝΑΤΟΣ

Μέγας φόβος ἐστὶ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου χωριζόμενης τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος. Ὅλα τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐπράξε ὁ ἄνθρωπος εἶναι παρόντα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ χωρισμοῦ. Ἡ ὑπερηφάνεια παρίσταται ὡς τὰς (παγῶν) ἡ κλοπὴ ὡς λῦκος, ἀγριότητα, ἡ πορνεία ὡς ἀγριόχοιρος. Ἀπαντα εἶναι παρόντα τὰ διαπραχθέντα ἡμέραν καὶ νύκτα. Ἀγαθὰ καὶ πονηρὰ. Καὶ ἡ ψυχὴ βλέπουσα, δειλιά νὰ ἀποχωρῇ στὴ τοῦ σώματος καὶ βιαζομένη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων λέγει. Δότε μου τόπον μίαν ὥραν νὰ ἐξέλθω. Καὶ ἀποκρίνονται τὰ ἔργα λέγοντα. Ἡμᾶς ἐσὺ ἐπράξας καὶ τώρα μαζὺ ὑπάγομεν πρὸς τὸ μέγα κριτήριον τοῦ Θεοῦ. Οὐαὶ καὶ ἀλοῖμονον ἐν ἐκείνῃ τῇ φορικτῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου. Πρὸ πάντων, εἰς πάντας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ἀρχίζει ἕνας τιτάνιος ἀγώνας. Ἀνισος, σκληρὸς, φοβερός.

Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά πάνοπλη καὶ ἰσχυρὴ ἡ νέα κοσμοθεωρία τῆς Βίας, καὶ τῆς καταστροφῆς. Πρόβαλε ὀρμητικὸς καὶ ἀκάθεκτος ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀσίας ὁ ὠμός Ἀνατολικὸς Δεσποτισμός, ποῦ πῆρε στὴν Εὐρώπῃ τὸ ὄνομα Γερμανικός Ἐθνικοσοσιαλισμὸς καὶ Ἰταλικὸς φασισμός. Ἀπ' τ' ἄλλο μέρος ἡ Λευτεριά βγαλμένη ἀπ' τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἰερά. Πάνω στίς βουνοκορφές τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Μόραβα, πάνω σὲ ὅλα τὰ ματωμένα Ἡπειρωτικὰ βουνὰ οἱ Ἕλληνες ξανάγραψαν τὴν ἐποποιῖα τῶν Θεομοτυλῶν καὶ τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμίνας καὶ τῶν Πλαταιῶν.

Μέσα στοὺς ἔξ τοῦ πολέμου μῆνες ὁ ἡρώϊκός στρατός, τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος στάθηκαν ἀκόμητοι φρουροὶ τοῦ ἔθνικοῦ μεγαλείου, καὶ ἔστησαν τὰ ἀτσάλενα στήθη τους ἀπὸρρητα κάστρα στοὺς βαρβάρους ἐπιδρομῆς. Καὶ κράτησαν ψηλὰ τὴ σημαία τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας, μέχρις ὅτου ἀνδρὰ καὶ ὑποῦλα κτυπήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἄλλους βαρβάρους Εὐρωπαίους. Ὁ πόλεμος ἐκεῖνος τοῦ 40—41 ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι αἰώνιο στὴν οἰκὸν μὲν σύμβολο. Γιατί ἄλλαξε τὸ δρόμο τῶν οἰκουμένων πεπωμένων.

Γιατὶ ἀποτίναξε γὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ βάρβαρο ζυγὸ τῆς τυρανίας.

Γιατὶ σ' ὅλο τὸ κόσμον δίδαξε, πῶς ἡ ζωὴ τότε μόνον ἔχει ἀξία ὅταν εἶναι ἐλεύθερη. Ναι! Ὁ Ἕλληνας ἀνδρῶθηκε, σήκωσε τὸ μικρὸ του ἀνταρτήμα, καὶ ὠρδῶθηκε γίγαντας αὐτὸς ἐμπρὸς στοὺς γίγαντας. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὅλη κράτησε τότε μὲ φόβον τὴν ἀδύνατον ἀνανοή τῆς. Ἐπειτα στὰ 4 χρόνια τῆς σκληρίας, ποῦ ὅμοια ποτὲ δὲν γνώρισε ὁ κόσμος, φάνηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ, πῶς θὰ χανόταν. Μὰ ὁ Ἕλληνας δὲν τοῦσε καὶ μ' ὅλες τίς συμφορὰς δυνάμωνε.

Ἀκολουθεῖ ΣΗΜ. Λόγῳ τοῦ μακροσκελοῦς ἀλλὰ σπουδασιότατον λόγου θὰ δημοσιευθῇ ὁλόκληρος εἰς 3 δημοσιεύσεις.

Στὸν Στρατάρχη

Ἀθάνατε Παπάγο!

Ἡρώϊκὲ Ἀλέξη

Σὺ εἶσαι Σταυραγός

Μ' ἕνα σου νεῦμα—μάγο

Μὲ μιὰ σου μόνο λέξη

Ἐνίκησ' ὁ Στρατάρης!!

ΓΕΩΡΓΗΣ ΠΕΡΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγῳ πληθώρας ὕλης ἐκλεκτῶν συνεργατῶν δὲν ἐγράφημεν ἐφέτος Σατυρικὸν Ἡμερολόγιον ἂν ζήνομεν θὰ γράψωμεν τοῦ χρόνου.

Ἐπίσης λόγοι σκοπιμότητος μοῦ ἐπιβάλλουν νὰ ἀναστειλῶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Κεφαλαίου «Φωτὰ οἰκίας κ. Φατσέα».

Η ΒΕΝΕΤΙΑ

Τὸ περίφημον βιβλίον τοῦ Καρόλου Ντὴλ «ΒΕΝΕΤΙΑ», κατὰ μετὰφρασιν τοῦ Πρωτοδίκου Ἀθηνῶν καὶ λογοτέχνη κ. Σπ. Μοτσενίγου, ἀξίας Δραχ. 20.000, διατίθεται εἰς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸν ἐκλεκτὸν συνεργάτην μας κ. Ξενοφῶντα Χατζησαράντον, δικηγόρον, δόδς Γ. Σταύρου 2, Ἀθήναι.

Η ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΦΙΛΕΡΕΙΝΙΚΩΝ... ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ

Φίλος ἐν Ἀμερικῇ μᾶς ἀπέστειλε βιβλίον Ἀγγλικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ χωνευτήριον τῶν ἀναγνωστῶν». Ἐξ αὐτοῦ θὰ δημοσιεύσωμεν ὁρισμένας περικοπὰς ἐνὸς σπουδαιοτάτου ἄρθρου τοῦ κ. Γουλιὰμ Β. Χουὰν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ πραγματικότητες αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀποτρέπουσιν τὸν Πόλεμον» καὶ τὸ ὅποιον ὁμιλεῖ ἐπὶ τῆς Ρωσικῆς Πολιτικῆς.

Ἰδική μας μετάφρασις

«Θέλουμε νὰ ἔχουν οἱ Ρῶσοι ὑπεύθυνοι τὰ ἔξῃς ὑπ' ὀψει των. Ὅτι ἔχομεν ἀρκετὰ δοκιμασμένα ἀτομικὰ ὅπλα νὰ θέσωμεν εἰς ἀκίνησιν τὸ Ρωσικὸν ἔθνος.

Ὅτι δυνάμεθα νὰ μετακινήσωμεν τὰ ὅπλα αὐτὰ εἰς ποσότητας. Ὅτι ἕνα μεγάλο μέρος τῶν κατοίκων τῶν σπουδαίων πόλεων τῆς Ρωσίας (ἐκατομύρια ἀτόμων) δύναται νὰ φονευθῶν, ἢ ἀχρηστευθῶν μετὰ τὰς πρώτας ἐπιδρομὰς.

Ὅτι οἱ στόχοι ἔχουν καθορισθῇ, τὰ ἀεροπλάνα εἶναι ἔτοιμα ἡμέραν καὶ νύκτα. Τὰ πληρώματα ἐν ἐπιφυλακῇ. Καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ τεμαχικὴ συνείπεια ἀσφαλῶς θὰ ἔλθῃ ἐάν ἡ Ρωσία ἐπιτεθεῖ κατὰ τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ ἄλλου ἀπὸ τὰ ἐλεύθερα Κράτη.

Αὐταῖ-αἱ πραγματικότητες δημοσιεύονται μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ ἀποτρέψουν τὴν ὑποκίνησιν πολέμου βασιζομένην εἰς ἄγνοιαν πραγμάτων. Οἱ ὑποκινηταὶ τοῦ 1ου καὶ 2ου πογκομιού πολέμου, ἅς μὴ ληομώμεν, δὲν ἦσαν καλῶς πληροφορημένοι εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πολέμους, τὴν Ἀμερικὴν ἠδύναντο νὰ κάμῃ καὶ θὰ ἔκανε. Ἐάν αἱ Ἀμερικανικαὶ δυνάμεις τῆς καὶ σκοποὶ ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων ὡστοὶ δύνατον οἱ πόλεμοι οὗτοι νὰ μὴ εἶχον ἐκκρηγῇ.

Συνεπῶς οἱ ἄνθρωποι γύρω τοῦ Στάλιν δὲν πρέπει νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἀμφιβολίαν, ὅπως εὐρίσκοντο οἱ πρὸς τὸν Κάιζερ, τὸν Χίτλερ καὶ τὸν Ντοῦτσε.

Οἱ ἰδύνοντες τῆς Ρωσίας πρέπει νὰ εἶναι βέβαιοι ἐὰν σκαρφαλῶνουν διὰ τὴν Βόρειον Εὐρώπην, ἢ Ἀμερικανικὴ ἐπέμβασις θὰ εἶναι ἄμεσος μετὰ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν καὶ τελειωτικῇ.

Ἐάν ὁ κόσμος θὰ ἔχῃ εἰρήνην ἢ πόλεμον θὰ ἀποφασισθῇ ἀπὸ τῶν ἐν περιορισμῷ ἐγκεφάλους μᾶς φούχτας ἀξιώμα τούτων τῶν Σοβιετ.

Ἐάν δυνάμεθα ἢ ὅχι νὰ νικήσωμεν τὴν Ρωσίαν, ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς 2 ἐρωτήσεις. 1) Ἐχομεν τώρα ὑπὸ τὴν κυριότητά μας τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα μετὰ τὴν ἀνάλογον δυνάμιν, ἀτομικὰς βόμβας; καὶ 2) Δύναται νὰ μεταφερθῶν ὅπου αἱ Ρωσικαὶ δυνάμεις; Καὶ εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις ἡ ἀπάντησις εἶναι «ΝΑΙ».

Καίτοι, ὥς εἶναι φανερόν αἱ ἀκριβεῖς πραγματικότητες εἶναι μυστικά, πρέπει νὰ ξεκαθαρισθῇ ὅτι ἔχομεν τὰς βόμβας. Εἰς τὸ 1945 εἴχομεν τὰς δοκιμὰς τοῦ τύπου Χιροσίμα μετὰ δυνάμιν νὰ φονεύσῃ 60.000 ἄτομα. Τὸ 1948 κατὰ τὰς δοκι-

μαστικὰς ἐκκρήξεις εἰς Ἐνιγούτοκ εἴχαμεν τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν. «Ἡ ἐπιχειρήσις ἐπιβεβαίωσε τὴν πραγματικότητα ὅτι ἡ θέσις τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν σχετικῶς μετὰ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν ἔχει βελτιωθῇ. Καὶ συνεχίζει τὸ ἄρθρον: πολλὰ εἰσέτι λεπτομερείας πού λόγῳ χῶρον δὲν δυνάμεθα νὰ συμπεριλάβωμεν. Καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παρατηρουμένων. Κάθε ἐλεύθερος ἄνθρωπος, κάθε ἐλεύθερον Κράτος εὐφραίνεται ἀναγινώσκων τὰ ἀνωτέρω, ἰδιαιτέρως ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὀφείλοντες τὸ εἶναι μας εἰς τὸν μεγάλῳφον σύμμαχον Ἀμερικανικὸν Ἀλόν καὶ ἐκ βάθους ψυχῆς ἀναβοῶμεν τὸ ρητὸν πρὸς τὴν Μεγάλῃν μας Σύμμαχον Ἀμερικὴν. Κυβερνᾶτε τὴν θάλασσαν. Κυβερνᾶτε τὸν ἀέρα. Κυβερνᾶτε τὸν κόσμον, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἀνθρωπότητος.

ΙΔΙΚΗ ΜΑΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΑΜΕΡΙΚΗ. Ἐκ τοῦ Περιοδικοῦ «Καὶρὸς» ἀριθ. 21 Μαΐου «... Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Στρατηγοῦ Βᾶν Φλὴτ ὁ Βασίλεὺς Παῦλος διόρισε τὸν 65ῆν Στρατηγὸν Ἀλέξανδρον Παπαῶν Ἀρχιστράτηγον τῆς Ἑλλάδος. Ὑψηλὸς, μεγαλειώδης ἄνθρωπος, μετὰ μέγαν καστανὰ μάτια ὁ Παπαῶς εἶναι ὁ περισσότερο ἐκτιμώμενος στρατιώτης τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἥρωας τοῦ ἔθνους κατὰ τὸν δευτέρον παγκόσμιον πόλεμον νικήσας τὴν Ἰταλίαν. Ὁ Παπαῶς ἀνέλαβε τὸ ἔργον μόνον μετὰ τὴν προϋπόθεσιν ἐλευθέρως διοικήσεως, χωρὶς ἀνάμειξιν τῆς πολιτικῆς. Εἰς τὸν κ. Βᾶν Φλὴτ αὐτὸς ἐφαίνετο ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ χειρισθῇ τὸν πόλεμον. Ὁ Παπαῶς ἦτο ἀκριβῶς ὁ ἄνθρωπος πού ἡ Ἑλλάς ἐχρειάζετο. Μετ' ὀλίγον ἅμα ἀνέλαβεν τὴν Διοίκησιν ὁ Παπαῶς, ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐκδόχισε περὶφανῇ νίκῃν εἰς Φλώριναν. Ἡ ἄλλη Ἑλλάς Κυβερνητικῇ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ ἦτο ἡ ἐκκαθάρισις τῆς Πελοποννήσου...».

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ἀνθρώπος εἶναι, ὅλοι ἐκεῖνος πού ἀπλῶς ἔχει χεῖρι, πόδια, ἄνθρωπον καὶ μυαλό, ἀλλὰ ἐκεῖνος πού εὐσέβειαν καὶ ἀρετὴν ἀνυπόκρινται ἐξέσκει.

Τὰ χεῖλη νὰ ἀνοίγωμεν θὲν πρόκειται χρῆσιν ἢ νὰ εἰπωμεν, ἄλλως συμφέρει νὰ τὰ κλείωμεν.

Ἡ σοφία φωτίζει τὸν ἄνθρωπον πού τὸ πρόσωπον, καὶ ἡ ἀρετὴ φωτίζει τὴν γυναῖκα τὴν ὄψιν.

Καίτοι, ἔχων σῶμα τὰς φρένας, δὲν ἐξέρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν γυναικός. Ἔτσι καὶ κάθε σῶφρον, δὲν πρέπει νὰ κυκλοφορῇ, ἂν πρῶτον δὲν εἴπῃ, ἅμα τῇ ἐκκινήσει τοῦ «Ἀποτίσσομαι σε Σατανᾷ».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχουν ὀλόκληρον τὴν σειρὰν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Τροῦθ» ἅς γράψουν. Διαθέτομεν μερικὰς σειράς. Θὰ εἶναι χρήσιμος διὰ κάθε βιβλιοθήκην.

— Ἀφίξεις

Ἀνεχώρησε ἔξ Ἀμερικῆς πρὸς ἐπισκεψιν τῶν ἐδῶ συγγενῶν τῆς ἡ Κα Χριστοδούλου τὸ γέννησ. Γ. Μαρσέλου Κορβουάδων.

— Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικὴν ὁ κ. Δημ. Κομηνός μετὰ τῆς συζύγου του Χρυσάνθης. Ἐδόχμεθα καλὸ ταξίδι.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΟΠΟΝΥΜΙΩΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΟΥ κ. ΜΙΧ. Ι. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

6ον

Περιοιούμενοι νῦν τὴν νοτιὰν Παρτιαν τῆς νήσου, ἥας ἀναπτύσσεται ἐπὶ ἐκτάσεως 5 μιλίων τὸ ἀκρωτήριον Καπέλλο, συναντῶμεν τὴν τοποθεσίαν Χόχλακας, ἐκ τοῦ χοχλαῖζο= χοχλαῶς ἢ χοχλός= χοχλασμός, ἐφ' ἧς ὀρειμαρὸς Βρουλέας, ὀνομασθεῖς ἐκ τῶν ἀφθονούντων ἐν αὐτῷ φυτῶν βρούλων ἢ βρούλων καὶ τοῦς ὀρειμαρὸς Κόκαλο, γάϊδαρον, μαῦρον λαγκάδι, καὶ Καμαρέλλα, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ὄρμον Κεριακοῦ, περὶ τῆς παρακειμένης λαγκάδας τῆς ὁποῖας διαδίδονται πολλὰ δυνειδαιμονία ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ φθάνοντες ἀκολούθως εἰς τὸ ἀκρωτήριον Γράσσα ἢ χονδρό. Τὸ ἀκρωτήριον ὀνομάζεται Γράσσα— Πούντα, τοῦ Γράσσα σημαίνοντος εἰς τὴν Ἰταλικὴν χονδρό καὶ τοῦ Πούντα, τὸ ἀκρωτήριον, ὠνομάσθη δὲ Χονδρό ἢ Γκρόσσο ἐκ τοῦ σχήματός του, ἢ καὶ ἐκ τῆς Γαλλικῆς λέξεως GROSSE—TEMPLE, ἥτις σημαίνει τὴν κακοκαιρίαν καὶ τρικυμίαν λόγῳ τοῦ τρικυμιώδους του. Μετὰ ταῦτα ὁ ἐπίσημος λιμὴν Καπαλίον, ὀφειλὼν τὴν ὀνομασίαν τὸν εἰς μέλος τῆς οἰκογενείας Καψίλη, κατοικήσιν τοῦτον περὶ τὰ τέλη πιδανόν τῆς ΙΣΤ' ἐκατοντητηρίδος. Τὸ ἀκολουθεῖν ἀκρωτήριον Τράχηλας ἀποτελεῖ τὸ δυτικὸν κέρασ τοῦ ὄρους Καψάλι, ὀνομάζονται δὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο διάφορα ἐν Ἑλλάδι ἀκρωτήρια, ὡς τὸ σχῆμα τῆς Χερσονήσου τὸν ἐμφανίζεται ὡς λαμὸς ἰσθμώδης τ. ἔ. χωρίζον δύο θαλάσσας καὶ ἐνῶνουν δύο ἄκρας ξηράς. Τὸ ἐν λόγω ἀκρωτήριον ἀποτελεῖ τὴν νοτιὰν τῆς νήσου ἐπαχτίαν, εἰς ἀπόστασιν δὲ 1 1/2 μιλίου νοτίως τοῦτον ἐδρῖσκειται ἡ ἐρημόνησος Αὐγὸ (Ονο) ἢ αὐγονήσι, ἢ Χύτρος (ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κύθρα, Κύθρος=Χύτρος), ἢ καὶ ἀρχαιότερα τῆς ὀνομασίας, ἢ ἐκ τοῦ Λατινικοῦ CHYTRA), ἢ κατὰ τινας ναυτικούς Κυψέλη, ἐπιστροφονεῖς δ' εἰς τὸ ἀκρωτήριον, ἔχομεν ἐπ' αὐτῇ τὰ ἔρημια Βιρδιόλας (σκοπι. α.), εἰς τὴν δεξιὰν ἀκτὴν τοῦτον τὴν τοποθεσίαν Κακόπλκα ἐκ τοῦ ἀκριστοῦ αὐτῆς, ἀνερχόμενοι δ' ὀλίγον, τὴν παραλίαν Φελωτὴν, κληθῆναι οὕτω ἐκ τῆς παραγομένης ἐν αὐτῇ σπογγώδους φυτικῆς: ὕλης, κοινῶς φελοῦ. Εἰς μικρὸν ἀπὸ ταύτης ἀπόστασιν ἀπαντῶμεν τὴν συστάδα 4 σκοπέλων χοίρων ἢ γουρούνια.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Θάνατοι

Εἰς τὸν ἐκλεκτὸν Δικηγόρον Πετρουάδης καὶ εἰλικρινῇ φίλον μας ἐπὶ σκληρὰ ἀπολεία ἀδελφοῦ διαβίβασεν τὰ θεομύθια συλλυπητήρια.

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου ἀπεβίωσε εἰς Ἅγιον Ἠλίαν ἡ οἰκοδόμουσα Διμήντα Θ. Τζάννη εἰς ἡλικίαν 94 ἐτών.

Μέσα σὲ ἐξαιρετικὴ συγκέντρωσις συγγενῶν φίλων καὶ κατοίκων τῶν πέριξ χωρίων ἐγένετο ἡ κηδεία, διότι ἡ μεταστάσις ἦτο μὴ πραγματικῇ Ἑλληνίδα καὶ χριστιανὴ καὶ ἡγατὰ ἀπὸ πάντας. Εἰς τοὺς συγγενεῖς δ' αὐτῆς, εἰς τὰ τέκνα τῆς ἐνταῦθα καὶ εἰς τοὺς ἀποδήμιους βλαστῶν τῆς Γεωργίου καὶ Νικόλαον Τζάννην ἢ «Τροῦθ» διαβίβασε τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια.

Τὴν 26ην Δεκεμβρίου ἀπεβίωσε εἰς Πιτσιάνηκα ὁ Γεωργίου Καλλίγερος Μπαγιώκος. Ἡ κηδεία ὑπῆρξε μεγαλοπρεπὴς διότι ὁ μεταστάς διδραμῶν πολὺ εὐεργετικὸν ὅλον εἰς τὴν ζωὴν του καὶ ἡγατὰ πολὺ ἀπὸ τὴν Κυθηρατὴν κοινωνίαν. Λόγον ἐμπνευσμένον ἐξέφωκεν ὁ ἱερομόναχος Εὐθύμιος Καλλίγερος ἐξάρας τὰς πολλὰς ἐκτεταχέναις του πρὸς τὸ χωριὸν, πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ πρὸς τὰ Κύθηρα γενικῶς. Ἡ «Τροῦθ» σὶν σύζυγο, τέκνα καὶ συγγενεῖς διαβίβασε τὰ θεομύθια συλλυπητήρια.

— Ἐκλεκτοὶ ἀρραβῶνες

Ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος εἰς Πιτσιάνηκα ὁ Χ. Γ. Φραντζεσκάκης μετὰ τῆς Δος Ἐλευθερίας Α. Φάρον. Ἐδόχμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν. Χ. Κ.

Ὁ Παναγ. Γ. Βάρδας καὶ ἡ Ἀνθαῖα Νικ. Κομνηνὴ ἐκ Γουδια-

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Πληροφοροῦμεθα δι' ὅτι εἰς Αὐστραλίαν ἀποδημίας ἐκ Φρατῶν κ. Μάρκος Πετροχέιλος, μὴ εὐδὼν τὴν ἡσυχίαν πού ἦτο μαθὴ μένος ἐπιστράφη.

— Τὸ ἀτμόπλοιο Αὐρα τὸ ἐκτελοῦν τὴν ἄγονον γραμμὴν ἐπὶ σκευάζεται. Ἡ ἐπισκευὴ θὰ διαρκέσῃ τριμήνον, καὶ χειμῶνας, θὰ ἀποκλεισθῶμεν ἀσφαλῶς ἂν δὲν ληφθῇ πρόνοια. Τὸ ζήτημα ἐλύθη.

— Αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν εἰς τὰ χαμηλὰ ἐπίπεδα. Τὸ λάδι γύρω τῶν 8.000. Τὸ κράς 16—18. Ζεῦγα ῥεῖς 70—80.000.

— Ὁ καιρὸς ἠνθόνει τὴν σπορὰν καὶ ἐσπάρη καλὴ ἔκτασις.

— Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας διέταξε νὰ ληφθῇ δειγματοληψία ἀπὸ τὴν περὶ τῶν ἐλαιοσυρτίων. Ὁ Ἐπαρχιακὸς Γεωπόνος ἐπελήφθη τοῦ ἔργου. Τὰ δείγματα θὰ σταλοῦν εἰς τὸ χεῖμα τῶν Κράτων καὶ ἐν καιρῷ θὰ ἀνακοινωθοῦν τὰ ἀποτελέσματα.

— Ὁ κ. Παῦλος Στρατηγὸς μεγαλμόρος εἰς Ἀθήνας ἀφίερσε εἰς Ἀγίαν Ἐλέσαν ἕνα ὠραῖο κάλυμμα διὰ τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα.

— Συνεχίζεται ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐφεδρῶν. Οὕτω ἀπελύθησαν οἱ Νικ. Δημητρακόπουλος Μυλοπόταμον, Παναγ. καὶ Ἀντ. Κασσιμάτης Κεραικῶν. Κωνστ. Δημ. Στάθης Σταθιάνηκα.

— Ὁ Διευθυντὴς τῆς συναδέλφου «Δράσεως» κ. Κασσιμάτης ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ ἐξ Αὐστραλίας δι' Ἀμερικὴν τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1949.

— Ὁ Θεόδωρος Τραβασαῖρος κληρονόμος πάσχων ἐκ καλοῦ ἔλκου καὶ παθὼν διάτρευν τοῦ στομάχου ἐγκυβισθῇ εἰς τὸ Ἰατρικὸν ἐπιτηδεῖν. Ἐλλείψει τοῦ Ἰατροῦ κατὰ τὰς πληροφορίες μας θ' ἀπέθνησκε.

— Κατόπιν χορηγηθείσης ἀδείας εἰς τὸν Συμβολαιογράφον Ποταμοῦ κ. Φατσέα, τὰ καθήκοντα ἐκπληρῇ ὁ Εἰρηνοδίκης Κυθρῶν κ. Ρόθος.

— Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Λεβαδίου ἀντικατεστάθη.

— Παρακλήθημεν νὰ διαψεύσωμεν τὸν δῆθεν θάνατον τῆς Μοναχῆς Ζαφείρας Ἀνδρουλιδάκης τῶν Μυρτιδίων. Ἡ Ζαφείρα, πού ἰδιαιτέρως ἐκτιμᾶται ἀπὸ τὴν Κυθηρατὴν Κοινωνίαν γιὰ τὰ ψυχικά της χαρίσματα καὶ τὰς ὑπηρεσίας πού προσφέρει εἰς Μυρτιδίαν, ἠσθένει καὶ δαπάναις τῆς Ἐπιτοπῆς μετεβῇ εἰς Ἀθήνας πρὸς θεράπειαν.

— Συνεχίζομεν τὸ ὑπόλοιπον τῶν «Σκάνδαλα Κυθρῶν 18ου αἰῶνος».

1) Τὰς 8 Ἀπριλίου 1814 ὁ Γ. Τραβασαῖρος ἀπὸ τῆς Ἀλ-Ξανδράδες ἔκλεψε τὴν Χρυσόδρα Λουρεντζοπούλου ἀπὸ τὴ Χώρα. Ἐκεῖνη δὲν ἐναντιώθη καὶ θὲν πῆγαν σπῆτι, ἰσχυρισθεῖσα δι' ὅτι θέλει νὰ ψυλλισθῇ, τοῦ ἔφυγε. Εἰς μὴ τὴν ἀνεξήτει ἐπειτα ὁ Γεωργακάκης.

2) Τὰς 27 Αὐγούστου 1792 ὁ Βενετσάνος Διοικητὴς τοῦ Νησιοῦ Ἀντ. Δάνδουλος ἐνῶ ἦτο χορτάτος, ἔφαγε πολὺ μέλι μετὰ τὴν κηρίθρα καὶ ἀπέθανε. Τὸν ἔθαψαν δὲ εἰς τὸ Κάστρο διότι βρώμικη πολὺ καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν πᾶν στὸ Νεκροταφεῖον.

3) Τὰς 20 Δεκεμβρίου 1789 ἀνήκων ἡραβωνίσθησαν. Βυχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν.

— Γάμοι

Ὁ Λοχαγὸς κ. Δημ. Κυριάκης καὶ ἡ Ἀνὴ Βῆνη Δασκαλὴ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Στὸ χαριτωμένον ζευγαράκι ἡ «Τροῦθ» διαβίβασε τὰς εἰλικρινεστέρους εὐχὰς διὰ βίον εὐτυχισμένον καὶ ἀνέφερον.

— Βαπτίσεις

Ἡ Σταματικὴ Φατσέα ἀντέδεξε τὴν τῆς κυλιμνήθρας τὸ θυγάτριον τῆς Γεωργίας Κομνηνῆς εἰς Λεβαδί ὀνομασας αὐτὴ Μελιά.

Ἡ σύζυγος τοῦ Γ. Παύλου Βλατῆ Θεοδοσία ἔτεκεν αἰώας εἰς Πιτσιάνηκα ἄρσεν. Νὰ τοὺς ζήσῃ.

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Βμμ. Β. Πετροχέιλου Κωνσταντινῆ ἔτεκεν θῆλυ. Νὰ τοὺς ζήσῃ.

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Παν. Φατσέα Ἐλένη εἰς Ποδόκο ἔτεκεν θῆλυ. Νὰ τοὺς ζήσῃ.

πέθανε ὁ Δημ. Καράδης Γλατζὸς καὶ ἀνοίγοντας τὸν τάφον τῆς νύφης του Παπαδῆς Μαρίας διὰ νὰ τὸν βάλουν κατάλαβαν δι' τὴν εἰχὴν θάψει ζωντανή, διότι εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ μνημείου ἔκειτο τὸ κεφάλαι τοῦ παιδιοῦ πού τὸ εἶχε γεννήσει εἰς τὸ μνημα.

— Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, κατὰ τὸ ἀρξάμενον Πανεπιστήμιον ἔτος, ἐκ τῶν Κυθηρίων ἀποφοίτων Γυμνασίου μόνον ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκ Ποταμοῦ Ὀδοντοῦ τ.α. τ.α. κ. Περ. Κασσιμάτης Ἀννα ἔπέτυχε εἰς τὰς ἐξετάσεις διὰ πρῶτον σπουδᾶς. Ἐπέτυχον καὶ μερικά εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

— Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ εἰς Ἀθήνας ἀποβίβας Παναγιώτης Καλάνης Ἀρώνης, ἔγκαταλείπει τὴν περιουσίαν του, μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του εἰς τὴν ὁποίαν ἀφίγη τὴν ἐπικαρπίαν εἰς τὸ Νόσοκομεῖον Κυθρῶν.

— Διεδόθη ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Κοιν. Προνοίας κ. Καρμανλῆ καὶ Ἀρχηγὸν τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλου δῶρα ἐκ τῶν ἐργοχειρῶν τῆς Σχολῆς.

— Ἐξ Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ἐν Τονρκίᾳ μανθάνομεν δι' ἡ διαταγῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀπηγορεύθη κατὰ τοὺς γάμους τὸ νὰ γαίον τοὺς νεόνυμφους μετὰ κουφέτες διότι προκαλεῖται σύγχυσις, καὶ καθορίζεται νὰ γαίονται μετὰ ἄνθη.

— Ὁραῖον τὸ μέτρον, καὶ οἰκονομικόν, γιὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐδῶ.

— Διεδόθη εἰδύματα δι' ὁριστὶ κὼς ἰδρύεται Ὑπὸ Ἀγροτικῆς εἰς Κύθηρα. Ὁ κόσμος ἐκφράζει εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς συνηγόρους καὶ Διοικητὴν κ. Βερσιόπουλον.

— Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀγίου Γεωργίου Καρβουνάδων ἐκφράζει εὐχὰς ῥιστίας πρὸς τὸν κ. Μαρσέλου διὰ τὴν ἐν 300.000 συνδρομὴν διὰ τὴν τέλει μνημοσύνην ὑπὲρ τῶν γονέων του.

— Ἡ Ἀγγλικὴ Λαορ. Πετροχέιλου ἐκ Φρατῶν ἀφίερσε εἰς Ἀγ. Χαράλαμπον Φρατῶν ἕν ἀροφόριον.

— Οἱ ἀδελφοὶ Δημ. Πετροχέιλου ἀφίερσαν εἰς τὸν Ἅγιον Φανούριον Φρατῶν ἀργυροῦν κανδύλι.

— Κλέας τὰ Χριστούγεννα ὁ πῆρε ἀρκετὸ διὰ τὴν κατανάλωσιν.

— Ὁ εἰς Ἀμερικὴν διαμένων κ. Ἐμμανουὴλ Π. Τραβασαῖρος ἀπέστειλεν διὰ τὰ ἔργα Ἀγίας Ἐλένης δολλάρια εἰκόσι.

— Διὰ πρῶτην φοράν, ἐπὶ πολὺ χρόνια εἴχαμε τὰς ἐβδομάδας τῶν Χριστογενένων θανμάτων καιρὸν.

Ἐξωτερικὰς μας εἰδήσεις

— Ὁ ἐκ Καρβουνάδων καὶ εἰς Αὐστραλίαν διαμένων κ. Ἐμμανουὴλ Μ. Κασσιμάτης ἐτέλεσεν εἰς Σίδνη τοὺς γάμους του. Ἡ «Τροῦθ» τοὺς εὐχεται νὰ ζήσουν.

— Ὁ ἐκ Καρβουνάδων Μάρκος Κασσιμάτης καὶ ἡ ἐκ Δοκανῶν ὁ ραιωτάτης καὶ σεμνοτάτης Ἀνὴς Ἐλένη Β. Γλατσὸς ἀμφότεροι εἰς Αὐστραλίαν ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὁ πόσχεσιν γάμου. Ἡ «Τροῦθ» σὶν ταιριαστὸ ζευγαράκι εὐχεται ταχεῖαν τὴν στέφιν.

— Εἰς τοὺς Γερμανοὺς μετανάστες δι' Αὐστραλίαν καὶ Νέαν Ζηλανδίαν τοὺς στερομένους χρημάτων δίδονται διὰ ναῦλα 95 λίραι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Νεδερλάντης.

— Ὁ Ὑπουργὸ